

سربازان گمنام در جهان

گردآوری و ترجمه: دکتر طوبی فاضلی پور

اشاره

آرامگاه سرباز گمنام به بناهایی تاریخی اشاره دارد که به یاد و خاطره سربازانی که در جنگ جان‌فشانی کرده و کشته شده‌اند احداث شده یا می‌شود. این گونه آرامگاه‌ها را می‌توان در بسیاری از کشورها یافت. در طول تاریخ هر کشوری، بسیاری از سربازان آن بدون آنکه از خود نام و نشانی برجای گذارند کشته شده یا اینکه به کلی مفقودالثر شده‌اند. این کشته‌شدگان به تدریج به یک نماد و بخشی از هویت آن ملت تبدیل گردیده‌اند.

پس از جنگ جهانی اول، به مناسبت گرمی داشت کشته‌شدگان ناشناس، جنبشی به وجود آمد و دولتمردان کشورها ترجیح دادند به جای دفن سربازان گمنام خود در گورستان‌های عادی، با ساختن بناهای یادبود، یاد و خاطره آن‌ها را برای همیشه زنده نگه دارند. از این رو آرامگاه سرباز گمنام به وجود آمد.

در برخی از کشورها مراکز شهرها و یا برخی مراکز آموزشی به این آرامگاه‌ها اختصاص یافت. امروزه اهمیت این بناها تا حدی است که رهبران دیگر کشورها نیز برای ادای احترام به این مکان‌ها می‌روند و حتی برگزاری ایام خاص برای کشته‌شدگان در بسیاری از کشورها به یک سنت تبدیل شده است. این سنت در این کشورها، با دو نماد حضور مردم در آرامگاه در حالی که هر کس یک گل خشخاش سرخی بر سینه خود نصب کرده است، با دو دقیقه سکوت برگزار می‌شود. روز جهانی یادبود سرباز گمنام ۱۱ نوامبر است که به مناسبت ساعت پایان خصومت‌ها در جنگ جهانی اول، یعنی ساعت ۱۱ روز ۱۱ ماه یازدهم سال ۱۹۱۸، مصادف با امضای قرارداد آتش‌بس، قرارداد شده است. در این نوشتار برخی آرامگاه‌ها و بناهای مربوط به سربازان گمنام معرفی شده است.

کلیدواژه‌ها: سربازان گمنام، جنگ جهانی اول، موزه، بمب اتمی،

کارل هورست

موزه بمب اتمی ناگازاکی

«موزه بمب اتمی ناگازاکی» در شهر ناگازاکی ژاپن واقع است. این موزه خاطره‌ای از انفجار عظیم ناشی از بمب اتمی است که در ۹ اوت ۱۹۴۵ ساعت ۱۱:۲:۳۵ صبح توسط ایالات متحده آمریکا در ناگازاکی رها شد. موزه، که «یادمان ملی صلح ناگازاکی» نام دارد، به یاد قربانی‌های آن حادثه اتمی در سال ۲۰۰۳ بنا شد تا نشانه‌ای از کانون این فاجعه باشد.

موزه ناگازاکی و موزه یادبود صلح هیروشیما نمادهای عصر سلاح هسته‌ای هستند و بنا شده‌اند تا به بازدیدکنندگان نابودی و مرگ گسترده و بی‌رویه ناشی از سلاح‌های هسته‌ای از یک سو و تعهد انسان‌ها به صلح را از سوی دیگر یادآور شوند. ساخت موزه ناگازاکی در آوریل ۱۹۹۶ به پایان رسید و جایگزین تالار فرهنگ بین‌المللی آن شهر شد. در موزه ناگازاکی عکس، آثار و اسناد مربوط به بمب‌گذاری به نمایش گذاشته شده است.

کانون انفجار

کانون انفجار ناگازاکی در منطقه اوراکامی، یک روستای قدیمی تک افتاده بود. جمعیت آن منطقه بعد از سال ۱۹۲۰ رو به افزایش بود زیرا آنجا را به عنوان سایت برای کارخانه‌های مهمات‌سازی انتخاب کرده بودند و لذا به سرعت در آنجا یک منطقه صنعتی خلق شده بود. علاوه بر آن، آن نقطه مرکز کالج پزشکی ناگازاکی هم بود.

زمانی که بمب در ساعت ۱۱:۲:۳۵ صبح در ۹ اوت ۱۹۴۵ بر شهر رها شد، تا شعاع یک کیلومتر از کانون انفجار ۲۰ روستای مجاور در شعله‌های حرارت مهیب و وزش توفانی که انفجار بمب تولید کرد به‌طور کامل نابود و به خاکستر تبدیل شدند. تا شعاع ۲ کیلومتر از کانون رویداد، نیز تقریباً ۸۰ درصد خانه‌ها فرو ریختند و سوختند، در حالی که دود تمامی منطقه را با اجساد پراکنده پوشانده بود.

داخل موزه

مردم ناگازاکی وظیفه خود می‌دانند که از طریق آنچه در این موزه است جهانیان را از وحشتی که خود تجربه کرده‌اند به فکر وادارند. به این دلیل موزه به‌گونه‌ای طراحی شده که مشاهده‌گر بتواند تأثیر فاجعه عظیمی را که در پی افتادن تنها یک بمب اتمی بر این شهر روی

داد را از نزدیک احساس کند.

در قسمت ورودی موزه اتاقی است که در آن تصویر شهر، قبل از نابودی به وسیله بمب را نشان می‌دهد و نیز ساعتی را که بر روی ساعت یازده و دو دقیقه و سی و پنج ثانیه، یعنی زمان دقیق انفجار بمب. هم‌چنین صحنه‌ای که نشان می‌دهد چگونه مردم بسیاری در یک لحظه نابود شدند. در ادامه، بازدیدکننده وارد اتاقی می‌شود که ناگازاکی را بعد از انفجار بمب نشان می‌دهد. در این اتاق یک مخزن آب با پایه‌های کج شده قرار دارد که در مدرسه‌ای حدود ۸۰۰ متر دورتر از کانون انفجار بوده است. آخرین اتاق در موزه، شامل فیلم‌ها و اسنادی می‌شود که به انفجار ناگازاکی مربوط است، هم‌چنین بازدیدکنندگان می‌توانند پاسخ سؤالات خود را بگیرند یا اسنادی مانند اعلامیه صلح ناگازاکی را در آن اتاق بیابند.

نماد یادبود هیروشیما و ناگازاکی

نماد مورد استفاده در یادبود بمباران هیروشیما و ناگازاکی اریگامی‌هایی به شکل درناهای کاغذی است. این نماد به یاد یکی از قربانیان معروف بمباران هسته‌ای به نام «ساداکو ساساکی» انتخاب شده است؛ یعنی کسی که به‌هنگام بمباران دخترکی ۲ ساله بود و در ۱۲ سالگی به سرطان خون مبتلا شد. در هنگامی که او بستری بود دوستی به او گفت اگر ۱۰۰۰ درنای کاغذی بسازد حتماً یکی از آرزوهایش برآورده می‌شود. بزرگ‌ترین آرزوی او بهبود از سرطان بود. ساساکی ۶۴۴ اریگامی* درست کرده بود که در روز ۲۵ اوت ۱۹۵۵ چشم از جهان فرو بست. پس از مرگ ساساکی مجسمه او را درحالی که یک درنای طلائی در دست دارد در پارک صلح به یاد او و هزاران کودک بی‌گناه فاجعه هیروشیما نصب کردند. بر پایه درنا این جمله نوشته شده است: «من صلح را روی بال تو می‌نویسم تا تو به همه جهان پرواز کنی»

موزه یادبود صلح هیروشیما

موزه یادبود صلح هیروشیما در مرکز شهر هیروشیما، در محل انفجار بمب اتمی رها شده در جنگ جهانی دوم ساخته شده است. ساخت موزه در سال ۱۹۵۵ انجام گرفت و تا امروز بازدیدکنندگان بسیاری را به سوی خود جلب نموده است. موزه با عکس‌ها و دیگر متعلقاتی که

اما ساخت نماد در محل واقعی انفجار بمب، در حالی که یک روز شمار روی آن نصب شده، یادآور بغض یک ملت از آن فاجعه است.

نماد دیگر، با فاصله ۱۰۰ متر از کانون فاجعه، گنبدی است که در گذشته جزء ساختمان ارتقای صنعتی استانداری هیروشیما بوده است و هرچند آسیب دیده، هنوز سرپاست و گروه‌های صلح دوست را گرد خود می‌آورد.

یادمان صلح هیروشیما که به گنبد بمب اتمی معروف است در بخشی از پارک صلح هیروشیما قرار دارد و در سال ۱۹۹۶، در یونسکو به‌عنوان میراث جهانی ثبت شده است. این ویرانه به یادبود افرادی است که در ۶ اوت ۱۹۴۵ در بمباران اتمی هیروشیما کشته شدند. کشته‌شدگان بیش از ۷۰۰۰۰ نفر بودند که از تابش مرگبار اشعه اتمی دچار صدمات وخیمی شدند و همگی جان باختند.

یادمان صلح هیروشیما

که به گنبد بمب اتمی معروف است در بخشی از پارک صلح هیروشیما قرار دارد و در سال ۱۹۹۶، در یونسکو به‌عنوان میراث جهانی ثبت شده است. این ویرانه به یادبود افرادی است که در ۶ اوت ۱۹۴۵ در بمباران اتمی هیروشیما کشته شدند

در آن جمع‌آوری و به نمایش گذاشته شده از فاجعه هیروشیما خبر می‌دهد. هر یک از موارد به نمایش گذاشته شده، اندوه، خشم یا درد مردمانی را مجسم می‌کند که در ساعت ۸:۱۵ صبح ۶ اوت ۱۹۴۵ دچار فاجعه شدند.

موزه صلح دارای اتاق‌های متعدد بزرگی است که بازدید از آن دو ساعت به طول می‌انجامد. در سالن اصلی، ماکت عظیمی از شهر هیروشیما قبل و بعد از بمباران به نمایش گذاشته شده است. طبقه بالای موزه نمایانگر بازمانده‌هایی از والدین و فرزندان قربانیان فاجعه است، که یا بر اثر انفجار و آتش بمب کشته شده‌اند و یا آثار مخرب رادیواکتیو سلاح‌های کشتار جمعی را نمایش می‌دهند. کانون واقعی بمب در خیابانی نزدیک به پارک صلح قرار دارد. گرچه موزه صلح مکانی برای گرامی داشت کشته‌شدگان این جنگ است،

بنای یادبود هیروشیما

یادبود D-Day

موزه روز «دی» (D-Day) در پورت اسموت، واقع در همپشایر جنوب بریتانیا، به یاد روز پیاده شدن نیروهای متفقین در ساحل نورماندی به هنگام جنگ جهانی دوم بنا شده است

هاوس در چند کیلومتری شمال پورت اسموت در جلسه‌ای روز و رمز عملیات را مشخص کردند.

موزه در ژوئن ۱۹۸۴ در چهلمین سالگرد D-Day توسط ملکه الیزابت افتتاح شد. در موزه به نمایش وقایعی پرداخته شده که به پیاده شدن متفقین در ساحل نورماندی منتهی شد. مهم‌تر از همه حضور زنده افرادی در موزه است که خودشان در عملیات شرکت داشتند. آن‌ها تلاش می‌کنند چگونگی وقایع را برای نسل جوان بازگو کنند و اینکه چرا این حمله بزرگ‌ترین تهاجم جنگی در تاریخ جنگ‌های نوین بوده است و نباید فراموش شود.

تمام عملیات در تابلویی به طول ۸۳ متر در مدت پنج سال گلدوزی شده است و یکی از آثار چشمگیر موزه می‌باشد. طراح هنرمند این اثر ساندر لارنس است. در این قسمت تصاویر همراه با تئاتر صوتی

ساختمان نمایشگاه یا سالن اصلی توسط معمار چک به نام لتزل طراحی شده و از جمله شامل یک گنبد در مرتفع‌ترین بخش ساختمان است. این بنا در آوریل ۱۹۵۱ به نام نمایشگاه مرکز تجاری استان هیروشیما نامگذاری و در اوت همان سال به‌طور رسمی افتتاح گردید. در سال ۱۹۲۱ نام آن به نمایشگاه محصولات استان هیروشیما تغییر کرد و باز در سال ۱۹۳۳ به نام تالار ترویج صنایع استان هیروشیما تغییر نام داد. این ساختمان در منطقه تجاری وسیعی در کنار پل آیوئی واقع شده و برای هنرها و نمایشگاه‌های علمی مورد استفاده قرار می‌گیرد. ساختمان تنها بنای استوار در سمت چپ کنون رویداد بمب اتمی بود که به‌زودی به نام گنبد بمب یا گن باکو (genbaku) نام‌گذاری شد. با توجه به بدنه فلزی رأس گنبد، برنامه‌ریزی برای ساختمان با توجه به تخریب با تأخیر صورت گرفت، اما بخش اعظم ساختمان دست نخورده باقی مانده است. گنبد موضوع مشاجره برخی از مردم محلی، (که تمایل داشتند آنجا را تخریب کنند)، با کسانی شد که می‌خواستند آن را به‌عنوان بنای یادبود و نماد صلح حفظ کنند. در نهایت زمانی که بازسازی هیروشیما آغاز شد، بقایای اسکلت ساختمان نیز حفظ گردید. طی سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۴ پارک یادبود صلح هیروشیما در اطراف گنبد تأسیس شد و شورای شهر در سال ۱۹۶۶ قطعنامه‌ای را مبنی بر حفظ دائم گنبد گن باکو (genbaku) با عنوان رسمی «یادمان صلح هیروشیما» به تصویب رساند؛ لذا این بنا امروز به عنوان پارک یادمان صلح نگاه‌دارنده بخش کوچکی از فاجعه انفجار بمب اتمی در هیروشیماست.

موزه D-Day

موزه D-Day در پورت اسموت، واقع در همپشایر جنوب بریتانیا، به یاد روز پیاده شدن نیروهای متفقین در ساحل نورماندی به هنگام جنگ جهانی دوم بنا شده است. این تنها موزه‌ای است که برای گرامی‌داشت کشته‌شدگان، از همه ملیت‌های شرکت کننده در عملیات فرود قوای متفقین از هوا و ورود آن‌ها از دریا ایجاد شده است. **عملیات نورماندی به آزاد شدن فرانسه از قوای آلمان نازی منجر شد.**

انتخاب محل موزه به دلیل گردآمدن بخش عظیمی از نیروهای متفقین در این ناحیه بود. فرماندهان چندروز قبل از عملیات در محلی به نام ساوث ویک

و تصویری چند زبانه و کلمات کسانی که در فضای جنگ جهانی دوم به متفقین کمک کرده‌اند به گوش می‌رسد.

نمایشگاه موزه با نقشه‌ها، لباس‌های نظامی، وسایل نقلیه و آثاری که خاطرات شخصی افراد را در بردارد در معرض دید بازدیدکنندگان قرار می‌گیرد.

نمایش عملیات فرود نیروهای متفقین جلوه دیگری از فعالیت موزه است. نام آن عملیات اورلرد بود و مقرر شده بود که از ابتدای روز ۱ یعنی ژوئن از طریق جزیره وایت کلیه کشتی‌های جنگی در حالی که بالن‌های دفاع هوایی بالای سر آن‌ها بود به سمت سواحل نورماندی حرکت کنند. این حمله در بامداد ۶ ژوئن ۱۹۴۴ در هوای مه‌آلود صورت گرفت تا امکان دید نیروها در دریا برای آلمان‌ها مقدور نباشد.

تصویر نهائی نمایشگاه عکسی از سنگ قبرهای گورستان جنگ رانویل نورماندی و یادآور ارزش آن پیروزی فراموش ناشدنی است.

موزه یادبود کارل هورست

این موزه، یادبود پایان جنگ آلمان و اتحاد جماهیر شوروی، در ماه مه ۱۹۴۵ است. محل موزه در واقع محل تسلیم بی‌قید و شرط آلمان است. با امضای سند تسلیم بی‌قید و شرط نیروهای نظامی آلمان در اروپا جنگ به پایان رسید. بین سال‌های ۳۸-۱۹۳۶ ارتش آلمان در منطقه کارل هورست برلین برای یک مدرسه مهندسی که در جنگ آسیب ندیده بود یک سالن غذاخوری ساخت. چند سال بعد، ارتش سرخ، در آوریل ۱۹۴۵، پایگاه خود را در این منطقه مستقر ساخت و تدارک گرفتن مرکز برلین را طراحی کرد که هنوز در دست ارتش آلمان بود. سرانجام برلین توسط ارتش سرخ و سربازان لهستانی فتح شد و ارتش آلمان در شب ۸ مه ۱۹۴۵، با اعلام افسران عالی‌رتبه ارتش آلمان در نهار خوری بزرگ کارل هورست، تسلیم بی‌قید و شرط را پذیرفت. در سال ۱۹۴۹، پس از تقسیم آلمان، این ساختمان به قسمت اداری جمهوری دموکراتیک آلمان شرقی و اگذار گردید و طی سال‌های ۱۹۹۴-۱۹۶۷ نیز بخشی از موزه مرکزی نیروهای مسلح مسکو محسوب می‌شد. پس از اتحاد آلمان و خروج آخرین نیروهای مسلح اتحاد جماهیر شوروی از آلمان شرقی در سال ۱۹۹۴ دو کشور آلمان و اتحاد شوروی تصمیم گرفتند به‌طور مشترک آثار اقدامات آلمان نازی را در یک موزه تاریخی جمع‌آوری کنند، لذا در ۱۰ مه ۱۹۹۵،

در پنجاهمین روز سالگرد پایان جنگ، موزه مشترکی به‌عنوان «بنای یادبود جنگ شوروی و آلمان» در این مکان تأسیس شد. قلب موزه اتاکی است که در آن فیلمی از لحظه تسلیم آلمان به‌طور مداوم پخش می‌شود. علاوه بر قسمت‌های مدرن موزه که چندین بار طراحی شده است، بخش‌هایی نیز برای سربازان اتحاد جماهیر شوروی مستقر در برلین طراحی شده است. این بنای یادبود تعداد بسیاری از تجهیزات نظامی شوروی در زمان جنگ جهانی دوم و پس از آن را در خود جای داده است.

سالی دو الی سه بار در فضای موزه نمایشگاه‌های ویژه برگزار می‌شود که شامل خاطرات جنگ و مطالبی مربوط به روابط شوروی و آلمان می‌باشد. مسئولان اداره کننده موزه به‌طور مساوی از دو کشور انتخاب می‌شوند و کارکنان موزه در ارائه و نمایش اسناد و مدارک دو کشور تبعیض قائل نمی‌شوند. علاوه بر آن برای هر نمایشگاه کاتالوگی ویژه به دو زبان آلمانی و روسی آماده می‌شود و در دسترس همگان قرار می‌گیرد. سایر فعالیت‌های موزه شامل کنفرانس‌های علمی، تورهای بازدید از موزه برای دانش‌آموزان مدارس و تورهای مطالعه موضوعی است تا در فضای آن به تجزیه و تحلیل انتقادی از تاریخ در نظام آموزش و پرورش بپردازند.

هر ساله در روز ۸، ماه مه، مراسم سالگرد پایان جنگ در این مکان برگزار می‌شود. این بنا یک نهاد ملی دوجانبه و منحصر بفرد است که توسط هیئت امنائی از جمهوری فدرال آلمان و فدراسیون روسیه اداره می‌شود، علاوه بر هیئت امنا نمایندگان از موزه جنگ بزرگ میهنی در مینسک و کیف نیز از اعضای موزه می‌باشند.

در این مکان علاوه بر اشیای موزه مرکزی نیروهای مسلح مسکو، مجموعه‌های دیگری هم، که از موزه‌های آلمان و شرق اروپا به عاریت گرفته می‌شود به نمایش در می‌آید. اسناد، پوسترها و اشیاء داخل موزه روند زندگی نظامیان در طول جنگ جهانی دوم را نشان می‌دهد. از دیگر آثار عکس‌های گرفته شده در زمان جنگ، اسناد روابط بین شوروی و آلمان است. این موزه به منظور ایجاد فضائی برای یادگیری بیشتر در مورد تاریخ روابط دو کشور در قرن بیستم احداث شده است.

موزه یادبود جنگ چین و ژاپن

رویداد ۱۸ سپتامبر ۱۹۳۱ در تاریخ چین

سرانجام برلین
توسط ارتش سرخ
و سربازان لهستانی
فتح شد و ارتش
آلمان در شب ۸
مه ۱۹۴۵، با اعلام
افسران عالی‌رتبه
ارتش آلمان در
نهار خوری بزرگ
کارل هورست،
تسلیم بی‌قید و
شرط را پذیرفت

برنامه‌ریزی کرد. از آن‌جا که چینی‌ها ۱۴ سال در برابر تجاوزات ژاپن ایستادگی کردند، موزه با ۱۴ متر پرچم بر روی سنگ مرمر سفید در قسمت شمال غربی و دیوار بیرونی با مرمر کرم‌رنگ و دروازه برنز جلا داده شده است. فضای جنگ با دود، باروت و آتش برای بازدیدکنندگان تجربه واقعی جنگی را که چین در آن ۲۰ میلیون از مردم خود را از دست داده به تصویر کشیده است.

برج سربازان کاربلون

«برج سربازان» بنای یادبودی است به یاد ۱۱۸۱ نفر از دانشجویان، کارکنان و استادان دانشگاه «تورنتو»ی کانادا که جان خود را در جنگ‌های جهانی اول و دوم از دست داده‌اند. برج بیش از ۴ متر ارتفاع دارد و اتاق یادبودی نیز که داخل آن مدال‌ها، عکس‌ها و یادگاری‌های جانبازان در آن نگهداری می‌شود، در ضلع جنوبی طبقه دوم برج قرار دارد. سنگ یادبودی هم که اسامی کشته‌شدگان و نقش فداکاری‌های آنان بر آن حک شده است در همان محل نصب است. در سال ۱۹۵۲ دانشگاه تورنتو ۱۹ زنگ دیگر به یاد کشته‌شدگان این دانشگاه در جنگ جهانی دوم اهداء کرد.

یادبود کشته‌شدگان در ساحل نرماندی

**در سال ۲۰۰۵
حکومت چین
فعالیت‌های
یادبود را
برنامه‌ریزی کرد.
از آن‌جا که
چینی‌ها ۱۴ سال
در برابر تجاوزات
ژاپن ایستادگی
کردند، موزه با ۱۴
متر پرچم بر روی
سنگ مرمر سفید
در قسمت
شمال غربی و
دیوار بیرونی با
مرمر کرم‌رنگ و
دروازه برنز جلا
داده شده است**

به‌عنوان «حادثه منچوری» شناخته شده است و آن حمله نیروهای ژاپن به بخشی از راه‌آهن چین در نزدیکی موکدن، یا ایالت کنونی شن‌یانگ، بود. در پی آن واقعه، ژاپن سربازان چینی را مقصر قلمداد کرد و به این بهانه ایالت موکدن را اشغال کرد و دولت دست‌نشانده منچوگو را تشکیل داد. به‌طور کلی، تلاش ژاپن از سال ۱۹۳۰ برای کنترل بیشتر بر شمال شرق چین، سرانجام به جنگ تمام‌عیاری بین دو کشور در سال ۱۹۳۷ انجامید و حادثه پل مارکوپولو را به وجود آورد. به یاد این حادثه چینی‌ها «موزه مقاومت مردم چین در مقابل تهاجم ژاپن» را در داخل قلعه وان‌پینگ در نزدیک پل مارکوپولو در فنگ‌اتی در منطقه پکن احداث کرده‌اند.

بخش اول این بنای یادبود که در سال ۱۹۸۴ بنا شده بود در ۷ جولای ۱۹۸۷، یک‌روز قبل از پنجاهمین سالگرد حادثه پل، تکمیل و افتتاح شد. فاز دوم پروژه نیز در ۷ جولای ۱۹۹۷ تکمیل و به روی مردم بازگردید. از آن سال تا سال ۲۰۰۵ موزه دستخوش تغییراتی شد، مانند ایجاد صفحه نمایش چندرسانه‌ای و ویدئو و تعداد قابل توجهی از امکانات علمی و فنی که به تدریج به موزه اضافه شد. این موزه توسط حزب کمونیست چین پشتیبانی شد و در آن نمایشگاهی در مقیاس بزرگ‌تر به‌نام «پیروزی بزرگ» توسط ژنرال‌های چین برپا گردید. در طبقه اول تالار موزه مجسمه‌ای با بیش از ۲ متر بلندی به‌نام «شیر بیدار» نماد انگیزش مردم چین قرار دارد.

نمای سردر با برجسته‌کاری‌هایی در مقیاس بزرگ، قلعه نفوذناپذیری را متجلی می‌سازد که نیروی نظامی و مردم چین برای ساختن یک دیوار غیرقابل نفوذ با گوشت و خون خود بنا کرده‌اند. در سالن‌های شرقی و غربی بسیاری از آثار فرهنگی، تاریخی، اسناد ارزشمند، عکس‌هایی از خیل عظیم مردم چین و یک تابلوی نقاشی از ارتش کومین تانگ و فرماندگان وطن دوست آن‌ها به نمایش درآمده است.

این نقاشی ۴۰ در ۲۰ متر همچون یک صحنه واقعی از جنگ است که با نورپردازی و صدا، فیلم و نمایش اسلاید واقعیت زندگی مردمی را که مورد هجوم نیروهای ژاپن در آن واقعه قرار گرفته‌اند به نمایش گذاشته است. تالار لوگوچیانو نخستین تالار هنری است که با تکنیک‌های جدیدی از مجسمه‌سازی، چراغ‌های رنگارنگ و اکوستیک مبارزات چینی‌ها علیه ژاپن را نمایش می‌دهد. در سال ۲۰۰۵ حکومت چین فعالیت‌های یادبود را

بنای یادبود سرباز گمنام قاهره

**آرامگاه سرباز
گمنام به بناهایی
تاریخی اشاره دارد
که به یاد و خاطره
سربازانی که در
جنگ جان فشانی
کرده و کشته
شده اند احداث
شده یا می شود**

یک ساعت بزرگ و تعداد ۵۱ عدد ناقوس یا زنگ نیز در بنا تعبیه شده و سایت دانشگاه یکی از بهترین رسانه‌هایی است که روز یادبود را یادآوری می‌کند. زنگ‌ها از جنس برنز هستند و به گونه‌ای تنظیم شده‌اند که می‌توانند نواهایی خلق کنند تا یاد سربازان از خاطرها نرود. هر ساله مراسم مهمی برای حفظ خاطره این افراد در همین مکان برپا می‌شود. از ویژگی‌های دیگر در بخش ورودی اتاق یادبود پنجره شیشه‌ای بزرگی است که بنا به سفارش برج‌سازان، در ۶ نوامبر ۱۹۹۵ با تصاویری از فداکاری‌های زنان و مردان صلح‌جو طراحی شده است. ضمناً نام بناهای یادبود به خاطر تعدد زنگ‌ها (Carillon) به نام برج سربازان کاریلون نام‌گذاری شده است.

بنای یادبود سربازان گمنام کانادا

این بنا یک سازه بلند با طاق قوسی و در واقع بنای یادبود جنگ ملی در اتاوا، انتاریوی کانادا به شمار می‌رود. معمار آن به نام ورنون مارس، بنا را از سنگ گرانیت مرمر در سال ۱۹۳۹ به مناسبت

بنای یادبود سربازان گمنام در کانادا

گرامی‌داشت کشته‌شدگان کانادا در جنگ جهانی اول، به دستور جرج ششم، پادشاه انگلستان، ساخت. در سال ۱۹۸۲ کشته‌شدگان جنگ جهانی دوم و نیز جنگ کره به این مکان اضافه شدند. مجدداً در سال ۲۰۱۴ کشته‌شدگان جنگ دوم بوئرها و جنگ افغانستان هم به این مکان منتقل شدند؛ لذا در حال حاضر این بنا برای تمام کانادائی‌هائی که با فداکاری خود در گذشته و آینده در راه کشور جان باخته‌اند یا جان می‌بازند استفاده می‌شود.

بنای یادبود سرباز گمنام قاهره

«بنای سرباز گمنام» در قاهره یک بنای تاریخی به شکل هرم است که در شهر نصر واقع شده است. دستور ساخت آن را انور سادات رئیس‌جمهور وقت مصر، در سال ۱۹۷۴، به افتخار مصری‌ها و اعرابی

آرامگاه سربازان گمنام بلژیک

آن‌هایی که نوعی گور نظامی هستند احتیاج به مرمت دارند.

که جان خود را در جنگ اکتبر ۱۹۷۳ از دست دادند صادر کرد.

بلژیک

آرامگاه سرباز گمنام بلژیک در پای ستون کنگره بلژیک واقع شده، یعنی جایی که پیکر پنج سرباز ناشناخته در آنجا به خاک سپرده شده است. از این اثر تاریخی در ۱۱ نوامبر ۱۹۲۲ پرده‌برداری شد.

پی‌نوشت

* آریگامی: ارائه و تهیه شکل‌های مختلف با کاغذ

منابع

1. www1.city.nagasaki.nagasaki.jp/bomb/museum
2. www.teribon.ir/archive
3. www.gensuikin.org
4. nagasakipeace.jp/index_e-htm
5. www1.city.nagasaki.nagasaki.jp/na-bomb/museum atomicbombmuseum.org/
6. www.rozaneh on line.com
7. persian.euronews.com
8. wikipedia.org
9. www.ddaymuseum.co.uk
10. www.arromaches museum.com
11. wiki/National-D-Day-memorial
12. wikipedia.org/wiki/German-Russian_Museum
13. liberationroute.com/Germany
14. www.visitberlin.de/en
15. www.memorialmuseums.org
16. en.wikipedia.org
17. www.tripadvisor.com
18. www.china.org.cn
19. my.alumni.utoronto.ca
20. en.wikipedia.org
21. www.hawza
22. www.google.com.ua
23. wikipedia.org/wiki/Tomb_of_the_Unknown_Soldier
24. http://www.cwgc.org
25. geekstroke.com

سایگون

«بی‌ین‌هاو» گورستان جنگ مردمی است که در جنگ ویتنام به نمایندگی ویتنام جنوبی می‌جنگیدند. این گورستان در سال ۱۹۹۶ افتتاح شد. حدود ۲۰۰۰۰ نفر از کسانی که در آن سال در گذشته‌اند در این مکان به خاک سپرده شده‌اند. دولت ویتنام چند سال قبل نام گورستان را به «بین‌آن» تغییر داد. بنای یادبود جنگ ویتنام، در این گورستان، یک ستون سنگی و هرمی شکل بزرگ است که با حلقه‌ای از بتن احاطه شده است. هیچ‌گونه مدرک یا کتیبه‌ای در این مکان یافت نمی‌شود. بسیاری از گورها به شیوه‌ای طراحی شده‌اند که نشان می‌دهد ساخت‌وساز در آن خصوصی انجام گرفته است؛ یعنی بودجه آن را خانواده‌های سربازان تأمین کرده‌اند. گورهایی که از سطح زمین بالاتر ساخته شده و پوشش کاشی دارند، به‌نظر می‌رسد به‌خوبی حفظ می‌شوند و شرایط بهتری دارند، اما